

## היה נוטל פרק שלישי סוטה

**כב.**

עין משפט  
נר מצוה

בַּח אַ מִי פִּה מַהלְכוֹת  
תַּת הַלְכָה ד' וּפִיכ  
מַהלֵי כְּנַהדְרִין הֵלֵי ח  
טוֹשֵׁעַ יִד סִימֵן רַמב  
סַעֲיָף יג:  
בַּח ב מִי שֶׁס וּשְׁס  
טוֹשֵׁעַ שֶׁס סַעֲיָף  
יד:

## תורה אור השלם

1. הנה ימים באים נאם  
 2. וְהָיָה יְהוָה אֵת בֵּית  
 3. יִשְׂרָאֵל וְאֵת בֵּית הַהֹדָד  
 4. וְרַע אִדָּם וְהָיָה בְּקִמָּה;  
 5. יִדְמִיּוּהוּ לֹא כֹ  
 6. 2. יָרָא אֵת יְיָ בְּנִי וּמִלֵּךְ  
 7. עִם שׁוֹנִים אֶל אֶת־הַתְּחַבֵּר;  
 8. מִשְׁלִי כֹ כֹ  
 9. 3. עֲמֵד וּמִדָּם אֶרֶץ רָאָה  
 10. וְהָיָה גִּיּוֹם וּפְתִיחָהּ הָרִיר  
 11. עַד שְׁחַת וְעֹתָה עֹלָם  
 12. הַיָּלִיכוֹת עֹלָם לֹ;  
 13. חֲבִיקוֹן ג  
 14. 4. כִּי יִרְבֵּי חֲקִלָּים  
 15. הַפִּילָה וְעֲצָמִים כֹּ  
 16. הָרִירָה; מִשְׁלִי ז

תום' שאנץ (המשך)

אלו עוברין מיתניא, ואור"י  
הדיהיה (ההיזק) כל הדיהיה  
ונתנינן עלה הארץ בעל  
חבריה גדולות ופוסקין  
להלם על מנת שלא תעשה  
לך עבירה שישב"א, וכן  
על עבירות אחרות שישב"א  
אלא כפרישות אחר תינהוג  
וגם כפרישות תחתיה, ואחר  
כן שונה רש"י איהוהם  
הארץ כל שנהיה אורכל  
תחילו תעשה דברי ר' יוחנן  
ומאיר וחכמים אומרם כל  
איהוהם מעשר פירותיה וישק  
איהוהם על הארץ שישב"א  
לי חבר כזה בזה הוענין  
שיתנהוג טהרה תחתיה כל  
איהוהם אורכל ר' יוחנן  
אומרם אפי' למי שאינו  
מעשר פירותיה שישב"א לו  
כן חבר: תחתיה אורכל  
אפי' קרא ושנה משמע  
מכאז אחרים אל הוי ר'  
ואצי' דבכוליה  
לתלמוד אמר' נאן אחרים  
ר' מאיר נ"ל דברכו  
קמזוין דוי אחרים ר'  
אמרם כדאמרין מאן יש  
אורכל שישב"א, נתן ופוסק'  
דיטען קר' (ג) על רש"י  
ר' מאיר אל ר' מאיר אלא ר'  
נתן דהויה המקמות יש  
אומרם היינו ר' נתן:  
אומרם שלכה מתוך  
השטחם חלבים עולם

רבי שמואל בר נחמני אמר ה"ו בור. מימה כמאן ס"ל לא כחמיס:  
ולא כר' יהודה דלחמיס לא קרו צור ו' אלא לשנה ולא קרא  
וור' יהודה אפי' עם הארץ לא משוי ליה דלמר בסוף פירק אלו  
מנאיאות (ב"מ דף קג:) דדרש ר' יהודה בר אילעאי שמעו דבר ה'  
החדריס אל דצרו וגו' החדריס אל  
דצרו אלו תלמידי חכמים לחמיס אלו  
צעלי מקרא שמיכיס אלו צעלי משנה  
מנדיכס אלו עם הארץ אלמא דצעלי  
משנה אן צעלי מקרא לאו בכלל ע"ה  
יניהו: **ב"ר שאינו קורא ק"ש שחרית**  
**וערביית דברי ר"מ.** מימה לר"י  
דלמר צפ' הנזקין (גיטין דף סא.)  
וצפ' ג' שאלכו (בבבס דף מו:) אחיהו  
עם הארץ כל שאינו אוכל חולין  
בטהרה דברי ר"מ ופירש דלרבה  
ענייני עם הארץ הן ויש שאין מקצלין  
ממנו עדות כדלמרינן צפ' אלו עוצרין  
(פסחים דף מט:) ששה דברים נאמרו  
בעם הארץ אין מקצלין מהן עדות  
וכי' וצפ' חומר בקודש (מגילה דף כג.)  
כמאן מקצלין סהדותא מעם הארץ  
כר' יוסי ויש כשר לענין עדות ונחשד  
על הטהרות ועל המעשרות או לענין  
יומון או לענין צביעות אי"ל לענין  
דברים שאינן נקדינן אלא מן המומחה  
כדליתא צפ' שני דמסכת ע"ו (דף  
לג:) **ב"ר ששלמי** אשה פרושה זו היא  
שיושבת ומלעצת בדברי תורה  
ותאמר אלי תבא וישכב עמה בלילה  
הוא א"ר אבהו כדכילא היה במחשבה  
הוא לבדו יודע שלא עשתה על דעתה  
אלא בשביל להעמיד שבתיה והסופר  
עליהם בתולתא ציימנית» ולאמנה  
שוצצית **ו** מי חגלה נכסת שם ציש  
ותינוק שהוא עולה לחדשיו (בתולה  
ציימנית מצימנה אוצרת בתוליה ותינוק  
שהוא עולה לחדשיו) ר' חלקיה בשם  
ר' סימון זה שהוא גדול במורה שלא  
צפיקרו ומצוה את הגדולים ממנו  
א"ר יוסי זה שכן תשע ואצריז נראה  
כן ר"ב והוא צ"ב על אחת מכל  
העריות האמורות במורה והן ממות  
על ידו והוא פטור רבי פירש מצימנה  
אוצרת בתוליה מחמת זומות בתוליה  
נושרות אבל מורי אחי הרב ר"מ פי'  
עושה חסידה ומתפללת כדגרסינן  
בגמ' **ידין** כלציית וכאילו למה ועושה  
מעניות שמהא נענת בתפלתה ואינה  
עושה אלא לגנא את העין שלא יצדיקו  
אחריה ומזונה ואוצרת בתוליה:  
ועד

ר זה תלמיד שלא הגיע להוראה ומורה<sup>א</sup> דא"ר  
אמר רב מאי דכתיב<sup>ב</sup> כי רבים חללים הפילה  
כי רבים חללים הפילה<sup>ג</sup> זה ת"ח שלא הגיע  
ס כל הרוגה<sup>ד</sup> זה ת"ח שהגיע להוראה ואינו מורה  
ועד

**מר.** מבלי עולם: כגון יוחי בן רטיבי. אלמנה מכספה היתה מאטערת הרבה היתה אומרת אלך ואבקש רחמים אולי תשמע יי' יום צדיקה והיא הלכה לבית האשה היולדת ושמע השכיר קול נוח את מגופת הכלי והכספים יאלו והוולד נולד וידעו כי בעלת על ידי שימיו מתקצרין כדאמרין בפרק קמא דחגיגה (דף ה.א.) עאלמו כשורה קרי ליה נמי הכי: זה תלמיד שלא הגיע כו'. גיו (ישעיה לג) שסוגרים פיהם ואינם מורים ללזכרי' והרחל ועד

הרבה היתה אומרת יוחנן אלך ואבקש אולי תשמע תפלתי והולכת ופותחת הכלי שהיו הכש  
וואו הולד יוצא. פעם אחת היה לה שכיר יום בביתה והיא הלכה לבית האשה היולדת ושמע ה  
בתוך הכלי כמו שהולד מקשקש במעי האם ובא השכיר וסתר את מגופת הכלי והכשפים יצאו  
כי בעלת כשפים היא ל"ה: המבעט ברבותיו וקרי ליה קטן שלא כלו חדשיו על ידי שימיו מ

שקרא. מקרא: ושנה. משנה: ולא שימש תלמידי חכמים. ללמוד סברה הגמרא נעשמי המשה מה הס. רשע הוא שאין מורמו על צוורייה ואין ללמוד הימנו שע"י העטמים יש חילוק באיסור והיתר וצדני ממונות לזכות ולחייב וצטירות לטמא ולטהר דלאמר צכמה ודוכמי מ"ט אמר מר הכי ומר הכי דאומר מאי צינייהו איכא צינייהו קו יוכי וערוס הוא שהשומע את קול שונה משניותיו כצבור הוא שצקי צטעמיהם ווהגין צו כבוד כתלמידי תכמים: אפמר גרס: ה"ו ע"ה. שחזר על המעשרות ועל הטהרות: צור. גרע מעט הארץ: כוסי: ואסור לאכול פיתו ויני דיון שלא שימש חכמים אינו מקפיד על דברי חכמים לדעתם ולא שנה אלא להראות

## מסורת הש"ס

(א) כדבריו מו: (ע"ש דחור)  
דעת ר' אליעזר דב"ר ר' חזקיה  
שמע' שכל שאלו דברים  
והיו נעברה וכן ארמא  
נעמיין. וכן מנחל שם  
שמיים ושל' וכן ד' ר' של  
ובחמ' גימין ס"א.  
(ב) לנח' חור' לעיל ב'  
ד"ה ארמא ושל' ושל' על  
הגיון ויחשד שם ס"ה.  
(ג) קדוש ב' ע"ש חמ'  
סו: וערין ל' מ"ק ס"ה  
(ד) מנחל' מו: ושל' חמ'  
מקד' לנח' ס"ה ס"ה  
(ה) ב"מ ק"א, ע"ז עו:  
(ו) ע"ז ע"ז  
(ז) ע"ז ע"ז  
(ח) מנחל' ע"ז  
(ט) מנחל' ע"ז  
אודת מנחל' ע"ז  
מנחל' ע"ז

## גליון הש"ס

גמ' דאמר ר' אבהו. צ"ל  
לכא :

## מוסף רש"י

ואף זה תנא שלא שימש בתלמוד שונה  
 משנתו ואינו יודע מה היא: **אִינוּ עַם**  
**הַהָאָרֶץ**. שנחשד על הטהרות ועל  
 המעשרות ומוחזק מגעו טמא: **כִּלְ**  
**שְׁאִינוּ קוֹרֵא ק"ש**. דהא דלא ידע  
 יודע כלום. אבל יודע לקרות וקורא  
 ללא ע"ה הוא: **שְׁאוּנֵי בְּלוּט**. שלא  
 שימשו לתלמידי חכמים ולא הקפידו  
 על טעמי המשניות: **בְּלוּט**. משניות:  
**פְּשִׁיעֵט**. דהכי הוא ללא במאי נדריה  
 אף לאו בהכי: **הוֹסְרָה לוֹ**. דומה  
 בענינו היתר: **מְבָלֵי עוֹלָם ס"ד**.  
 ומה הם גורמין לאחרים: **סְמוּרִין**  
**הַבִּלְבָּל מִפּוּר מִשְׁנֵהוּ**. קאמר שמבלין  
 ועוֹלָם בהוראות טעות דכיון דאין  
 יודעין טעמי המשנה פעמים גורמין  
 שמדמין לה דבר שאינו דומה ועוד יש  
 משניות הרבה (במשניות) דלמדין  
 לה מני פלוני הוא ויחדלה היא וליה  
 הִיא הַמִּשְׁנָה הַזֹּאת וְיִחְדַּל מִשְׁנֵהוּ

## תוספות שאניץ

הפירות עולם לו. השווה הכות  
ועולם שלו בזכותו: לילגית. בעלת  
תפלה: אלמנה שובצית. בעלת  
שכינות הולכת ומצקרת שכינותיה  
תמיד: הרי אלו מבלי עולם. שאין  
אלא נואפות ומכשפות ומראות עצמן  
כצדקניות שלא יצדקו אחריהן: קטן  
שלא כלו לו חדשיו. לקמן מפרש:  
וקיבול שר מאלמנה. שהיתה טורחת  
ועמלה יותר מן האורח כדי לקבל  
שכר כדמפרש ואזיל למדרו שיטריח  
אדם עמלו במאזה לקבל שכר יותר.  
נחול ג"ע: בראש  
רשעים. לירש גיהנם: שלא יכשלו בי  
צני אדם. להפסיד חלקם על ידי  
וכשמגיע עת לית אשה היתה עוֹלָה  
תפלתה והולכת וסותרת כשפיה והולֵה  
הכשפים מתקשקשין בכלי כמו שהולֵה  
הכשפים היא: המציע ברכותיו. וקרי'  
די רבים חללים הפילה. בלשה ארה  
הפילה לשון נפל שלא כלו ארה

ואי מיתניא אי לעצן דימוק ליתא דאמר' בפרק שלשה שאלכו דעם הארץ שאינו מעשר פירותיו לעצן דמאי ליתא דהא מי שחשוד על טהרות אינו שוחד על הדמאי כדמובא בפר' דיבמות נא: קאמר דהיי עם הארץ אוכל לחליו בטרהרי דהיי לומר דהייא דהתם לעצן דההיא

אי לעצן שנותנין להם הנות תסריס וכו' והוא דתוספתא דע"ז פ"ג וכו' תוס' שם ד"ה אחרים וכו' אמרין אחר דברי ר' גמז דע"ז דלא אלא דבריו דתוס' הממונים וכו'.

(א) ש"ל דההיא דהמזקין ממ  
(ב) ש"ל